

Dovidenia,
šťastnú cestu!
Zoberte si trochu ženšenu.
Majsterka, povedali ste,
že láska je dôležitá,
ale niekedy som nemilujúca
k ľuďom okolo mňa.
Rada by som vedela,
ako môžem zväčšiť
lásku v mojom srdci.
Majsterka, povedali ste,
že láska je veľmi dôležitá,
ale niekedy som
veľmi nemilujúca.
Ako mám teda rozšíriť
môj láskyplný postoj?
Ste nemilujúca ku komu?
Dajte mi príklad?
Zaslúži si to alebo nie?
Som nemilujúca k ľuďom
okolo mňa.
K ľuďom okolo nej.
Napríklad?
K mojim bratom
a sestram doma.
K svojím bratom a sestram.
Ale prečo si myslíte,
že nie ste milujúca?
Keď vás otravujú
alebo sú príliš ...
hnevajú vás,
alebo keď neurobia to,
čo chcete vy,
alebo len tak bez príčiny?
Čo? Povedzte mi.
Niekedy...
Bolo tam veľa konfliktov,
od mojej mladosti.
Takže dôsledkom je,
že som sa stala ľahostajnou.
Od jej detstva
tam bol nejaký konflikt
v rodine,
preto sa k nim neskôr
stala ľahostajnou.
Od detstva?
Aký konflikt?
Problémy so súrodencami
mávame neustále,
vo všetkých rodinách,

ale aké zlé to bolo?
Len ste sa hádali
alebo bili alebo čo?
Musíte mi povedať,
inak to nemôžem posúdiť,
keď sa len takto spýtate.
Pretože to nemusí byť
vaša chyba, rozumiete?
Veľa sme sa hádali
a boli sme k sebe navzájom
ľahostajní.
Hádali sme sa zle.
Kvôli čomu?
Kvôli maličkostiam,
nedôležitým záležitostiam.
Vlastne to neboli
tak dôležité veci,
ale mali veľa rozporov,
a potom neskôr si
jednoducho začali navzájom
prejavovať nezáujem.
Takže konflikty ako hádka,
áno? (Áno, áno.)
Alebo fyzické násilie?
Väčšinou mentálne.
Väčšinou duševné, väčšinou.
Dobre, dobre, v poriadku.
Koľko máte teraz rokov?
Mám 38.
Tridsať osem.
Tridsať osem
a stále žijete s rodinou?
Minulý rok som sa vydala.
Nie, som vydatá.
Áno, tak prečo
sa s tým trápíte?
Teraz je to v poriadku,
ale moje srdce
je stále ľahostajné,
takže je pre mňa trochu ťažké
milovať ostatných ľudí,
aj keď chcem.
Viete, ľahostajnosť
k ostatným ľuďom
sa stala jej zvykom,
takže si teraz myslí:
„Chcem milovať
ostatných ľudí,“
ale nejde jej to veľmi dobre.
Takže preto, že bola

ľahostajná k súrodencom,
(Áno.)
je teraz ľahostajná
ku všetkým ostatným? (Áno.)
To tým chcela povedať?
Teraz sa dostávame
na hodinu psychológie.
Potrebujem poradcu.
Áno, to povedala.
Ach, človeče.
Takže ste zrejme ľahostajná
aj ku mne?
Niekedy áno. Ale...
Ku všetkým ostatným?
Zaujímame ma viac
než všetci ostatní ľudia,
ale niekedy sa nezaujímam
ani o vás.
Čo povedala?
Normálne sa viac
zaujímam o vás,
viac než o ostatných ľuďoch,
ale niekedy sa nezaujímam
ani o vás.
Teda, to veľmi zraňuje
moje city.
Neviem, či to unesiem.
Možno dnes večer nezaspím.
Povedzte mi teda,
prečo ste sem prišli
a hovoríte mi,
že vás nezaujímam?
Mrháte svojou letenkou.
Keď sa na vás pozerajú
ostatní ľudia,
sú vami veľmi nadšení,
ale ja nie som ako oni.
Takže cítim,
že mám nedostatok lásky,
preto sa pýtam túto otázku.
Ostatní ľudia
vás nadšene milujú,
ale ja nie som vo svojej mysli
taká nadšená.
Ako viete, že sú nadšení?
Možno sú na tom rovnako,
len vám to nepovedali.
Možno sa o mňa
nezaujíma nikto;
prišli len kvôli

kórejskému jedlu.
Vyzerá to, že sú nadšení.
Vyzerá to tak. (Áno.)
Takže vy viete,
že nie ste nadšená?
Áno, povedala to. Áno.
Zaujíma ma, prečo potom
prišla sem, mrhať peniazmi?
Ušetríte si ich, choďte von
a kúpte si nejaké pekné šaty.
Teraz som vás navštívila.
Pretože som bola zvedavá,
či ma Majsterka miluje,
ale zdá sa,
že ma milujete veľmi,
takže som veľmi šťastná.
Je zvedavá,
„či ma Majsterka miluje“,
ale vlastne keď vás uvidela,
tak pocítila,
že ju Majsterka miluje veľmi,
(Milujem ju?)
takže teraz
je veľmi šťastná. Áno.
Skutočne vás milujem?
Dobre teda, som rada, že sa
vám páči moja láska k vám
a som rada, že sa moja láska
dotkla vášho srdca.
Aspoň to.
Rozumiem,
čo myslíte slovami
byť ľahostajná.
Je ťažké žiť s ostatnými
ľudskými bytosťami celkovo,
nielen s bratmi a sestrami,
pretože máme to,
čo nazývame „ego“.
Ego nie je vôbec nič;
sú to len názory.
Áno, a všetci si myslia,
že ich názory sú správne.
Preto sa hádajú
sem a tam,
hore dolu.
Môžem vám porozprávať
viac než to,
viac než to, čo poznáte.
Máme rovnaký problém.
Nie s mojimi sestrami,

pretože oni so mnou nežijú
ale s vašimi
sestrami a bratmi.
Keď hovorím „áno“,
oni z toho urobia „nie“.
Keď poviem „nie“,
oni z toho urobia „áno“.
Už ste to videli, práve teraz,
len taká maličkosť
s ventilátorom.
Jedna osoba to urobila
správne; povedala som
„okej“ a druhá
to musela urobiť ešte
lepšie než ona, no aj tak
som povedala „okej“.
Povedala som: „Okej, okej“,
2, 3 krát.
Ona stále chcela...
pripravená urobiť niečo viac.
Videli ste to?
Príliš zaneprázdnená
kvôli ničomu.
Všetci rozumejú slovu
„okej“, dokonca aj keď
nevedia po anglicky.
Všetci rozumejú slovám
„good“ a „okej“.
Takže keď poviem „okej“,
je to okej, je to dobré.
Už je to dobré.
Netreba robiť viac než to.
Rozumeli ste,
keď hovorím „okej, okej“,
že to znamená okej?
Takže vy všetci
ste rozumeli, áno?
Znamená to dosť, áno?
Povedala som „dobre“ a ona
chcela stále pokračovať,
preto som musela povedať:
„Prestaňte s tým!“ Videli ste?
Máte šťastie,
že nemáte takú sestru.
Ináč by ste bola
ešte ľahostajnejšia!
Ale stále ich milujem.
Musím tiež ísť
a robiť svoju prácu.
Vidíte to,

keď mi toto robia všetci
každý deň,
všetky tie maličkosti,
ktoré ma stále otravujú,
je toho na mňa dosť,
tak poviem: „Prestaňte.
Nechcem už nikoho vidieť.“
Ale aj tak sa stretnem s vami,
pretože vás milujem, ľudia.
Povedala som im,
aby išli preč, nie preto,
že ich nemilujem,
povedala som im, aby išli
preč, pretože ich milujem.
Chcela som vytvoriť
veľmi silný dojem,
aby sa v nich uchoval,
a aby nabudúce neurobili
podobné veci znovu.
Hocikomu, nielen mne.
Pretože sú takí dôrazní,
takí tvrdohlaví,
bude to rozčuľovať
členov rodiny, spoločnosť,
pracovisko, všetkých.
Také hrozivé ego.
Povedala som:
„Okej, okej, okej, dobre.“
Tri, štyri krát
no ona aj tak chcela
zmeniť ventilátor.
Ak to môže urobiť tu,
neviem,
ako sa správa
ku všetkým ostatným doma.
Takže rozumiem,
čo tým myslíte.
Povedzme, že máte
takú sestru, samozrejme
sa budete cítiť každý deň
veľmi znepokojení.
Ale väčšinou
to nie sú vždy priatelia,
kto prichádza do rodiny,
sú to aj nepriatelia.
Vrátite sa do tohto života,
aby ste vyžehlili
zvyšné problémy
z minulých životov.
Mimochodom,

možno niekto
dnes večer pôjde von,
môžete prosím
vziať túto ryžu a položiť ju
vonku vedľa dverí,
aby ju zobrali,
keď pôjdu von, dobre?
A neberte tamto;
To potrebujem. Dobre.
Rozumiete, áno?
(Áno, Majsterka.)
Povedzte strážcom, nech
im pripomenú, aby to vzali,
ak pôjdu von. Buďte opatrní.
Jednou rukou to pridržajte
alebo choďte pomaly.
V poriadku, pokračujeme.
Dobre, dobre.
Spýtajte sa jej, či je spokojná
s mojou odpoveďou,
alebo či chce vedieť
ešte niečo viac,
alebo či mi chce ešte
povedať niečo ďalšie?
Áno. Je spokojná.
Veľmi dobre.
Je problematiqué
žiť s ľuďmi.
Áno. So všetkými,
odlišný spôsob myslenia.
Odlišná karma.
Musíte byť len trpezliví.
Ak mi povieť:
„Majsterka,
ste taká súcitná!
Ste taká skvelá!“
a všetky tieto veci,
tak nič neviete!
Jediná cnosť, ktorú mám,
je trpezlivosť.
Všetko ostatné jednoducho
prichádza spolu s ňou.
Ak vôbec mám nejakú cnosť,
je to vďaka tomu,
že mám trpezlivosť.
Každý deň začínam odznovu.
Na všetko, čo bolo včera,
zabudnem.
Pretože každý deň
má nové problémy,

Netreba na niečo čakať,
netreba myslieť na včerajšok.
Dnešok už prináša dostatok
vlastných problémov.
To preto dnes popoludní,
keď sme sa rozprávali,
3, 4 ľudia hovorili: „Prepáčte,
čo som urobila včera!“
Neviem si už ani spomenúť,
čo urobila,
ani kto vlastne ona je;
vôbec neviem,
kto čo urobil.
Už som to zabudla.
Ďakujem vám, drahá.
Áno, a mali sme
taký skvelý čas,
viete, všetci hovorili
zo svojho srdca,
nemali by sme pripomínať
také veci.
Nie je to už potrebné.
Ničí to prostredie,
viete?
Ospravedlniť sa je veľmi
dobré, ale tieto malé veci
sú už preč
a ja si ich už ani nepamätám.
Mali sme práve
príjemný čas,
to už je dosť dobré.
Zrazu som si
musela spomenúť:
„Áno? Ona včera
nezapla svetlo?
Kto to bol? Kedy?“
Viete? A potom
ďalšie a ďalšie tieto veci,
je to nepotrebné.
Prvý človek, dobre.
Druhý človek, dobre,
tretí človek.
A celé zhromaždenie
to nemusí počúvať.
Dobre. Nie je to vždy
vaša chyba – ano? –
že ste nemilujúca.
Je to len tak, že máte
medzi sebou navzájom
zlú karmu

z minulých životov.
Preto ste sa v tomto živote
vrátili. A aj keď to nie je
rovnaké ale je to podobné,
a zvyšky z toho sa hrnú
do tohto života;
preto sa tak cítite.
Pokúste sa odpustiť. Ak nie,
tak sa len držte mimo.
Tešte sa zo svojej rodiny.
Áno, pretože ak sa v tomto
živote znovu navzájom
doškriabete,
možno sa budete musieť
vrátiť znovu,
a vy sa nechcete.
Dobre.
Mám rovnaký problém.
Rozumiem.